

25. søndag efter trinitatis

Tid og sted: Bredsten 9.00. Ødsted kl. 10.30, d. 25/11 2018

Skriftlæsninger

Job 14,7-15: For et træ er der håb

2 Pet 3,8-15a: Men efter hans løfte venter vi nye himle og en ny jord, hvor retfærdighed bor

Eller 1 Kor 15,50-57: Døden er opslugt og besejret. Død, hvor er din sejr? Død, hvor er din brod?

Luk 17,20-33: For Guds rige er midt iblandt jer.

Salmevalg

743: Nu rinder solen op

Kor synger efter GT-læsning

659: Nu åbner savnet sine øde vidder

320: Midt i blandt os er Guds rige

Kor synger under altergang og evt. efter prædiken

812 (100 Salmer): November går tungt gennem byen

1: Guds menighed, syng for vor skaber i løn

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas

Da farisæerne spurgte Jesus, hvornår Guds rige kommer, svarede han: »Guds rige kommer ikke, så man kan iagttage det; man vil helle ikke kunne sige: Se, her er det! eller: Se dér! For Guds rige er midt iblandt jer.«

Men han sagde til disciplene: »Der skal komme dage, da I vil længes efter at se blot én af Menneskesønnens dage, men I skal ikke se den. Man vil sige til jer: Se, dér er han! eller Se her! Men gå ikke derhen, og følg ikke efter. For som lynet lyser fra den ene ende af himlen til den anden, når det lyner, sådan skal Menneskesønnen vise sig på sin dag. Men først skal han lide meget og forkastes af denne slægt.

Og som det var i Noas dage, sådan skal det også være i Menneskesønnens dage: De spiste og drak, giftede sig og blev bortgiftet lige til den dag, da Noa gik ind i arken, og syndfloden kom og udslettede dem alle. Eller som i Lots dage: De spiste og drak, købte og solgte, plantede og byggede; men den dag, da Lot forlod Sodoma, regnede ild og svovl ned fra himlen og udslettede dem alle. På samme

måde skal det være den dag, da Menneskesønnen åbenbares. Den, som den dag er oppe på taget og har sine ting nede i huset, skal ikke gå ned og hente dem, og lige så lidt skal den, der er ude på marken, vende hjem igen. Husk på Lots hustru! Den, der søger at redde sit liv, skal miste det, men den, der mister det, skal vinde det.

Prædiken

Guds rige er midt iblandt os!

Det er ikke rigtigt til at fatte. Simon & Garfunkel har lavet deres version af ”Silent night”, altså af ”Glade jul”, som de kalder 7 o’clock news/Silent Night. Simon & Garfunkels stemmer klinger smukt til at begynde med igennem de kendte ord, ”Silent night, holy night, all is calm, all is bright”; det er en forkyndelse af den dybe fred, der omgav stalden og krybben julenat, da Jesus blev født. Men langsomt toner et andet spor frem i sangen. Til at begynde med helt utydeligt, men lige så stille og roligt bliver dette spor tydeligere og tydeligere, så man som lytter bliver mere og mere koncentreret om at lytte efter det andet

spor i sangen; ja, man bliver næsten irriteret over, at Simon & Garfunkel bliver ved med at synge, så man ikke helt tydeligt hører det andet spor. Det andet spor er en nyhedsudsendelse, der beskriver store konflikter i USA og verden. De tidlige morgennyheder gengiver, ligesom det er almindeligt i radioens nyhedsudsendelser, de vigtigste nyheder i tiden; det foregår her og nu, og ofte er det netop nyheder om konflikt og om krig, der er de væsentligste at fortælle; og mens Simon & Garfunkel synger de sidste linjer i sangen: "Sleep in heavenly peace", altså "sov med himmelsk fred" toner nyhedsudsendelsen sidste historie frem: Tidligere vice-præsident Nixon siger, at medmindre der er en væsentlig forbedring i den nuværende krigsindsats i Vietnam, så kan USA se frem til yderligere fem års krig. I en tale foran en stor forsamling af krigsveteraner i New York sagde Nixon, at modstanden mod krig i dette land er det farligste våben mod USA.

Jeg genkender nemt billedet fra den hjemlige nyhedsstrøm. Følger man bare nogenlunde med i verdens gang gennem nyhederne, så fylder konflikter, katastrofer

og krig enormt meget. Og det gør mig af og til dybt urolig. Hvordan skal det dog ende? Demokratiet er i krise, Europa falder fra hinanden, vi kan ikke længere regne med USA, for dér sidder en af verdens vanvittigste regeringsleder, terrorhandlinger skaber frygt og kaos, og oven i det hele, så er jorden ved at gå under på grund af klimaforandringer.

Når jeg lytter, ser eller læser nyhederne, så stiller jeg også i et anfald af fortvivlelse det samme spørgsmål, som farisæerne stillede Jesus: Hvornår kommer Guds rige? Får ufreden aldrig en ende? Hvornår griber du ind, Gud? Eller jeg kan som Job beklage mig over, at jeg ikke er et træ. For et træ er der dog håb; men næppe for mennesker. Ude foran vores præstegård står der et stort og smukt egetræ. Jeg aner ikke, hvor gammelt det træ er, men jeg tænker, at det også stod der, da Robert blev født for hundrede år siden, et par hundrede meter derfra på Ribevej. Og måske står det der endnu om hundrede år, når endnu en menneskeslægt er gået hen, og har gennemlevet et

århundrede med nye krige, konflikter og katastrofer. For et træ er der håb, men næppe for mennesker!

Hvordan kan vi med overbevisning synge som Simon & Garfunkel: "Sleep in heavenly peace!"; hvordan kan vi tage Jesu ord alvorligt: »Guds rige kommer ikke, så man kan iagttage det; man vil heller ikke kunne sige: Se, her er det! eller: Se dér! For Guds rige er midt iblandt jer.«?

Det kan være meget svært, til tider næsten umuligt, når verden kaster sine sorte skygger over vores liv, og november bare bliver ved og ved.

Hvor er Guds rige? Hvornår kommer det? Det er midt iblandt os, siger Jesus. Men han tilføjer: »Der skal komme dage, da I vil længes efter at se blot én af Menneskesønnens dage, men I skal ikke se den. Man vil sige til jer: Se, dér er han! eller Se her! Men gå ikke derhen, og følg ikke efter.«

Vi kan ikke se vores Gud, og som de første disciple, der selv vandrede med Jesus her på jorden, og i ham så Guds storhed og kærlighed, sådan kan også jeg længes efter, at Gud griber ind og sætter alt på plads.

Men det er ikke så nemt med Gudsnærværet. Slet ikke sådan en mørk og forkølet søndag formiddag, og Jesus sidder næppe på bænken ved siden af mig. Er det her Guds underfulde værk? Er det her håbet, Gud har sat op mod menneskers ondskab?

Guds rige kommer ikke, så man kan iagttage det. Sådan sagde Jesus. Vi kan ikke pege på det, og sige: dér er det! Eller: nu er det her! For det er ikke noget særligt sted, og vi skal ikke vente det til en bestemt time. Det er derimod her og nu, midt iblandt os. Det er her, fordi vi mødes i fællesskab om det væsentligste: Guds kærlighed. Guds rige er her midt iblandt os, fordi vi er forsamlet i Guds navn; fordi vi kommer her i kirken med vores længsler, vores angst, vores savn, vores glæde og vores håb. Guds rige er her, fordi vi bærer spædbørnene til deres dåb og forkynder for dem, at de er elsket, og at de aldrig kan falde ud af Guds kærlighed. Guds rige er her, fordi vi bliver ved med at forkynde Ordet. Fordi vi kan knæle ned ved alteret, set og kendt af Gud, og alligevel værdsat og elsket med alle vores særheder. Guds rige er her, fordi vi kan komme som

uperfekte mennesker, der ofte laver fejl og dummer os; der ofte siger noget forkert til kollegaerne eller klassekammeraterne; - og så får vi Guds kærlighed og tilgivelse her ved alteret, ved nadveren. Uden krav.

Tider kommer og går; nyheder foruroliger os, gør os utrygge, skaber frygt; men de er nyheder, og i morgen er de atter glemt. De har kun betydning en ganske kort tid, men det er de færreste begivenheder, der kommer til at stå som vigtige historiske hændelser. Til gengæld bliver vi ved med at synge julesalmerne, som vi har gjort det i snart 2000 år. Simon & Garfunkels stemmer klinger stadig smukt bag ved nyhedsudsendelsens og verdens larm, som et lys i mørket, en lille flamme af håb, som forkynder Guds Ord: at Guds rige er midt iblandt os.

Lovprisning

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden,
som det var i begyndelsen,
således også nu og altid
og i al evighed. Amen.

Kirkebøn

Min Herre og min Gud, himmelske far! Vi beder dig, vær os nær. Vær os nær, fordi vi har brug for det. Vær os nær, når vi føler, at kærligheden er tyndslidt. Vær os nær, når vi mærker, at det gik galt imellem os. Vær os nær, når det er mørkt og trist, og glæden ser ud til at være forsvundet; når stress overtager vores liv, og når vi føler, at vi skal præstere mere, end vi kan magte. Så send din Helligånd, der gør dagen lys. Lad Helligånden plante et udsprunget træ i vores visnede hverdag.

Herre, vor Gud, himmelske Far! Trøst de bedrøvede og bange, giv frihed og retfærdighed til de fattige og undertrykte, mæt de sultne, hjælp de hjemløse, vær hos de fangne.

Herre, vi beder dig for alle, der har fået magt og ansvar og viden betroet. Giv dem trosskab og visdom, så de forvalter mulighederne til gavn for de svage og til at tjene andre mennesker.